

μη ἡ λέξις αἰδὼς οὐδὲν σημαίνει εἰς τὰς ἀκούς των. μὴ θυμάζωμεν ἀν αἱ Καπρέαι (Χοιράδες) καὶ ὁ μαγικός τῆς Νεαπόλεως κόλπος ἐχρημάτισάν ποτε τόπος φύλων καὶ σκανδαλώδους ἀκολασίας καθὼς μέχρι τούτου. ἔπει τὸν τοὺς πόδας σου ὁ ὅγχος καὶ σὲ καταπίει, ἔχεις δὲ κατά τε τὴν ἀναίδειαν καὶ τὴν ταπεινήν, τὰ δύο ἄκρα. Στήλη ἐπί τινος κρηπιδώματος τῆς ἀκτῆς καὶ ἀγόρασον χρυσόμηλα περὶ τινος προσφέρεις τὸ ἀργύριον, ἡ χείρ του ἀποπλωματένη πλέονει εἰς τοὺς κόλπους τοῦ φορέματός σου· ἀν δὲ καταφωράσῃς κλέπτοντα, γελᾶς μόνον, ἐπειταὶ δὲ τὸ προσφέρεις ἀλλα χρυσόμηλα, ὡς ἀν οὐδὲν συνέθη. Βίδον (λέγει τις περιηγητής) τινὰ ἐκ τῶν δόηγῶν ἀντὶ μὲν κολούμβῳ παντοῦ ἀπὸ ὄγδοης ὥρας πρωΐης τοῦτο τῆς ἑσπέρας, προθυμεῖτο νὰ λαμβάνῃ τὸ φίκαντιρον, τὸ ὄποιον ἄφινα νὰ πίπτῃ, καὶ τὸ ἐκλεπτοντα, ἐπειταὶ δὲ μοὶ προσφέρει τὴν ὑπορεσίαν του. οὐδὲν μέλις ἀπειλὴ τὸν ἐτάξαττεν, ἀλλ' ἐγέλει, ὅσακέριτοντες· ὅτε δὲ περὶ λύχνων ἀφάς ἐπέστρεψον τὸ τέοντο τοῦτον καὶ ἔθυμασας τὴν τοσάτην ἀναίδειαν τούτου· οὐδὲν τῷ ἐδωκα δύο ῥαπτίσματα, ἐν σκούπῳ της Νεαπόλεως καὶ ἐν ποτήριον λεμονοπότου! Τίς δὲ φίβλλεις δτι ἀνεχώρησε φαιδρότατος; Τόλμης ἢ θέλης, νὰ προχωρήσῃς εἰς τὸ λεγόμενον Lago Castello, ἡ σύγκαλε εἰς τὰ ὄχυρα τῆς ἀγράς; οὐδὲν μάστιγες θέλουσι κλαγγίσεις συνάμα· ὥστε ἀνεύθεις νὰ τυφλωθῆς εύτυχη· ἀν δὲ σὲ ἀναγκάσωσιν τηνίδεις νὰ αναβῆς εἰς τὴν ἀχρείαν ἀμαξάν των! αἱ λέγονται σκυλοί, ὄπωσδυν ἡ ἕραξοι καὶ οἱ Ἀμεινοί· ἀλλὰ δὲν φέρονται ἀναίδεις· ὡς ζηλωταὶ τῆς ἀνεξαρτησίας, προσδάλλουσιν ἀτράχως· οὐδὲν διάποτουσι πολλαχός τους ἀλλους. Εἴχουσι δὲ τηνίδην ἑλυθερίαν καὶ τοσοῦτον θέρξος εἰς τὸ καταπίπτωμα τοῦ πλεούς, ἡ εἰς τὴν αἴθουσαν συναγωγής, οὅσον εἰς τὸ δωμάτιον των.

τηνίδην διάρρεουσι τὸ ἐλαττώματα τῶν λαῶν διὰ φυσικὸν καὶ ὄλικον, οὕτως εἰπεῖν, λόγους. οἱ διάθετοι τῆς μεσημέριας διάγρουσιν εἰς τὰ ἔξω, διὰ τοῦ θορήξα οἰκουμένης· οὗτοι ἔχουσι χρείαν πολλαχοῦς τροφῆς, ἐκεῖνοι δὲ ἀφοῦνται καὶ εἰς ἐλαφροτέρην. Γατερίναρχοι εὑρίσκονται μάλιστα εἰς τὰς περιουσίας χώρας. Ο μεσημέρινδος ἀνθρώπως ὀλίγον ἐρεσταῖ, ἀλλὰ καὶ δίλγρον τρώγει, οἶον χόρτα καὶ λαχανῶν, οὕτε ἔχει ἀνάγκην ἐρεθίστικῶν οἷον ἄρτου καὶ τοιούτων ἄλλων. Μετεθειμένος εἰς τὸ ψυχοτὸν τὴν ὑγρασίαν διάτοικος τῶν δυσχειμέρων τότε ἀντιπλάκεις συνήθως διὰ τῶν θερμῶν ποτῶν. Μὲν τὴν ὄποιαν γεωργεῖ, ὑπάρχει ὀλιγώτερον εὖ· περὶ τὴν πάρκην τῶν μεσημέρινῶν τόπων διὰ τοῦτο πάρκην καλλιέργειάν της. Η ζωεὶς τροφῆς, τὴν ὄποιαν ἐρήμους καὶ ἀνεγέρουσι καλύβες καὶ ἐπιχειροῦσι φυτεύσεται, βαρύνει ὄπωσδυν τὸν στόμαχόν του, τείας, οἱ ἴρλανδοι μόνοι σ τηνίδην πλησίον τῶν ἔχεις ἀνάγκην βοηθημάτων. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν πόλεων, οὐδὲν διακρίνονται υπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, μετανίσκοντες ὁ ζύθος ἐπενοήθη ἐξ αὐτῶν τῶν χρόνων παγντοῦ ἐκ τῶν ῥεύμων, τῆς πενίας καὶ τῆς εὐθυγράφηρότητος των, οἱ δὲ Τάρταροι μὴ ἔχοντες μία; των. Μιμύμενοι τοὺς Λιθιγγάνους κατεικοῦσι-

ούστε οἶνον, οὔτε ζύθον ἐμεύσκοντο διὰ τοῦ ὠξινούρενου γάλακτος. Οἱ Ἀγγλοι περιπατίζονται ὑπὸ τῶν Γάλλων ὡς πολυφάγοι, ἀλλ' ἀνταποδίδουσι καὶ αὐτοῖς μετὰ τόκου τὰ σκώμματά των, περιπατίζοντες τὸ Ιουλιανὸν (διὰ χέρτων) λεγόμενον ἔρρημα τῶν καὶ τὰ πολυειδῆ βάζματα. Επειδὴ δὲ ἡτο ἀνάγκη τοὺς συνδιαλλαγῆς πρὸς κατευνασμὸν τῆς ἑθνικῆς ἀλληλαγτικῆλας ταύτης, οἱ μὲν Ἀγγλοι παρεδέθησαν τῶν Γάλλων τὰ μετὰ ὧδην ἐσκευασμένα νεότερα (φρικασσέ)· οἱ δὲ Γάλλοι τῶν Ἀγγλων τὸ πουλίγονον καὶ τὸ ροστίφ. Εἰπέ μοι, ηδη ἀν τουατη συμμαχία γαστριμαχηγικὴ δὲν ἔπειρε νὰ ἀπολήξῃ εἰς ἄλλην πολεμικὴν πρὸς αἰώνιον διατήρησιν τοῦ πιλαρφίου καὶ τοῦ χαλᾶ.

Ἐπὶ τοῦ μεσοιδίους τὸ πρὸς ἀλληλα μίσος τινὰν ἐθνῶν καὶ γίντα εἰς σπουδαίαν ἔχοραν μέρος δὲ τῆς πονηρᾶς ταύτης ζύμης τῶν παλῶν σούζεται εἰσέτι εἰς τὴν Ιταλίαν· οὕτω Φλωρεντινοί, Ἐνετοί, Βοναροί καὶ Ἐπρούροι μεσοῦνται μέχρις ἀποστροφῆς, οὐδὲν κασμοῦνται ἀμοιβήσιας καὶ διὰ παντοδαπῶν σκωπτικῶν ἐπιθέτων.

Ἐγειρι, εἰπά ποτε πρὸς τὸν κύριον καφενεῖον, ὑπηρέτην ικανὸν ἀνεπιτήσιον· τί ποιητέον, ἀπεκρίθη, κατάγεται ἀπὸ τὴν Ψώμην!

Ἄλλα καὶ ἔθνικα τινες παροιμίαι μαρτυροῦσι τὴν ἀντιπάθειαν τῶν λαῶν. Εἰς τὸ λεξικὸν τῶν γαλλικῶν λοιδοριῶν ὑπάρχει ἡ ὑπερήφανος ῥακενδυσία τῶν ισπανῶν, ἡ νωθρότης τῶν Ολλανδῶν καὶ ἡ πολυφαγία τῶν Ἀγγλῶν. Λέγεται δὲ προσέτι ὅτι ὁ δεῖνα ἀνεχόμενος γαλλικῶν δῆλος. χωρὶς νὰ εἴπῃ τι, περιπατεῖ ισπανικῶς, δῆλος. γαύρως καὶ μετὰ σοδαρότητος, πίνεις ὡς Ἐλλεῖτος, δῆλος, μέχρι μέθης; καπνικεῖς ὡς Γερμανῶς, δῆλος, ἀδιακόπως· εἰς ταῦτα προσετέθη κατὰ τὴν φράσις, κλέπτεις ὡς Κινέζος.

Ὄσοι λαοὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς δδεῖης των κινοῦσι ζηλοτυπίαν τινὰ καὶ γλεύην τῶν ἄλλων ἐθνῶν, αὐτοὶ καὶ διαφερόντως μάρτυροι συνέπειαν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς των προκατειλημένων. Οἱ τεώτεροι Ψώματοι ἐκείναζονται τοὺς παρελθόντας αἰῶνας, καθὼς καὶ ημεῖς, ἐγκωμιάζοντες τοὺς Κάτωνας καὶ Φαβρικίους καὶ Κινέρωνας· ἀλλὰ διαφέροντις ἡμῶν καθότι δὲν ἀγανακτοῦσιν ἀν ὄνοματης τοὺς σημερινούς, δολίους, ἀνατοῖς Ψεύτας! Πρόσεχε οὓς μὴ σκωψήσῃς ὄμοιώς τὸν Ἀγγλον, ἐπειδὴ ἀν καὶ ὑπάρχῃ προτὸν σύνθετον διαφόρων ληστρικῶν τὸ πάλαι φυλῶν, κυκλοφορῇ δὲ εἰς τὰς φλέβας του τὸ αἷμα τοῦ Σκανδιναβοῦ πειράτου, τοῦ Σάξωνος κακούργου, τοῦ ἀρπαγής Νόρμανδου, τοῦ ἀγίου Νέλγου. ὁ Ἀγγλος ἀλλαζούεται πλειστερὸν διὰ τὴν καταγωγήν του, παρ' ἀν ἡτο γεννημένος εἰς αὐτοὺς τοὺς Καπιταλούς τοὺς πρόποδας.

Η αὐτὴ ἐπικρίσις χαρκωτηρίζει καὶ πάντας τοὺς ἄλλους μιγάδας καὶ σύγκλιδας λαῶν. Διάφορος ἔθνη μετανάστευσαν εἰς τὰς ὄχυρας τοῦ Ohio ποταμοῦ· μετανάστευσαν εἰς τὰς ὄχυρας τοῦ Σκῶντοι καὶ Ἀγγλοι βιθίζονται εἰς τὰς καλλιέργειάν της. Η ζωεὶς τροφῆς, τὴν ὄποιαν ἐρήμους καὶ ἀνεγέρουσι καλύβες καὶ ἐπιχειροῦσι φυτεύσεται, βαρύνει τοὺς οἰκουμένης παγντοῦ ἐκ τῶν ρεύμων, τῆς πενίας καὶ τῆς εὐθυγράφηρότητος των, οἱ δὲ Τάρταροι μὴ ἔχοντες μία; των. Μιμύμενοι τοὺς Λιθιγγάνους κατεικοῦσι-